Πολύ δὲ μπορεῖ κανείς, ὅσο κι᾽ ἂν μιλᾷ, ἢ γράφει καλά, νὰ δώσῃ νὰ καταλά-
βῃ ὁ ἀκροατής του τί εἶναι χαρά, λύπη, εὐτυχία, ἂν ὁ ἄλλος, δὲ πέρασε
ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ στάδια, δηλ. ἂν ὁ ἴδιος δὲ νοιώσῃ ~~στὸν ἑαυτό~~ μέσα του τὴ χαρά,
τὴ λύπη, τὴν εὐτυχία. Γι᾽ αὐτὸ κι ἡ ἀφοσίωσή σας δὲ θὰ τὴ καταλαβαίνομεθα,
μὲ ὁποιαδήποτε χρώματα κι᾽ ἂν τὴ ζωγραφίζετε, ἂν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, δὲν αἰ-
σθανόμεθα τὴν ἴδια ἀφοσίωση (γιὰ νὰ μὴ [illegible], ~~φοβοῦ-~~
γιατί φοβούμεθα μήπως στὴ μεγάλη σας μετριοφροσύνη μᾶς χαρακτηρίσετε
καὶ ὑπερβολικούς) ποὺ μᾶς [illegible] ~~ὁ χωρισμός~~ ἡ ἀναχώρησις σας, ~~ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκανε~~
~~σὲ ὥρα [illegible] ὅλο γιὰ [illegible]~~ Δὲ λέγομε ὑπερβολὴ ἂν σᾶς ποῦμε
ὅτι ἡ ἀναχώρησίς σας ἄφησε στὶς καρδιές μας κενὸ δυσαναπλήρωτο
~~τὸ ὁποῖον [illegible] μόνη ἡ σκέψις ὅτι θὰ ἔχομε τὸ εὐτύχημα νὰ σᾶς δοῦμε~~
~~πολὺ σύντομα, [illegible] νὰ μὴ μᾶς [illegible], ἀρχίζει [illegible] νὰ μᾶς θεραπεύ-~~
~~[illegible] τὰ χρόνια μὲ χαρά.~~
~~σῃ αὐτή [illegible] ἡ ὁποία εἶναι ἡ μόνη [illegible]~~
~~μετὰ [illegible] [illegible] θὰ [illegible]~~.

Αἱ δουλειαὶ δέ, αἱ ἐκδηλώσεις [illegible] μας, τὲς ὁποῖες στὴ μεγάλη σας
καλωσύνη ~~[illegible]~~ θέλετε νὰ παραδεχθῆτε σὰν κάτι τὸ
τὸ ἔκτακτο, εἶναι μικρό, μὰ πολὺ μικρό, μπροστὰ στὴ [illegible], στὴ
τόση καλωσύνη, τὴν ὁποίαν ἐδείξετε σὲ μᾶς, κι γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ σᾶς
εἴμεθα εὐγνώμονες.

Θεωροῦμε τοὺς ἑαυτούς μας ~~[illegible]~~ πραγματικὰ πολὺ εὐτυχεῖς, γιατί εἴχετε
τὴν ἄπειρο καλωσύνη νὰ μᾶς καταλάβετε ~~[illegible]~~ μεταξὺ τῶν [illegible]
σας. Μήπως, αὐτὸ κι μόνο, δὲ φτάνει γιὰ νὰ φανῇ ὅλη ἡ μεγαλο-
πρέπεια τῆς (εὐγενικῆς) ψυχῆς σας;

Ἂν πάρουμε τὸ γαλλικὸ ρητό: [illegible] [illegible]:
δηλ. [illegible] [illegible], πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι κι
αἱ μεγάλες ψυχὲς θέλουν κι ἀπέραντο [illegible] γιὰ νὰ κατοικήσουν.
Τὸ μόνο δὲ κατάλληλο [illegible] εἶναι ἡ καρδιά. Δυστυχῶς ἐμεῖς
βρίσκουμε ὅτι αἱ καρδιές μας εἶναι πολὺ μικρὲς γιὰ νὰ περι-
λάβουν τόσο μεγάλες ψυχὲς σὰν τὶς δικές σας, γι᾽ αὐτὸ θὰ σᾶς

παρακαλεύουμε να μας επιτρέψετε αν όχι τίποτε άλλο, τουλάχιστο να χαράξουμε (με ανεξίτηλα γράμματα) τα ονόματά σας αγαπητοί μας συμπατριώτες στις ψυχές μας [illegible] οι όσοι όμως ξέρουν να [illegible] το μόνο καλό που έχουν είναι ότι ξέρουν να [illegible].

Το καλαθάκι το [illegible] αλλά δε σας ευχαριστούμε γιατί ένα ευχαριστώ [illegible] μπορεί να εκφράση το τι νοιώσαμε όταν το πήραμε.

Ξεχωριστά τη κυρία θα σας παρακαλέσουμε να διαβεβαιώσετε [illegible] τη μας [illegible] σας ότι (ποτέ δε θα ξεχάσουμε [illegible] από τη ψυχή μας η γλυκειά ανάμνησή της) [illegible] θα [illegible] με τη γλυκειά ανάμνησή της, ή [illegible] μας θα είναι [illegible]

[illegible] σας αφίνουμε θερμά τα χέρια

+ [illegible] βρεθήκαμε όταν το πήραμε, [illegible]

ΛΕΣΧΗ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ «Ο ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ» ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ 1878